

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 15 października 2010 r. — Joseba Andoni Aguirre Zarraga przeciwko Simone Pelz

(Sprawa C-491/10)

(2010/C 346/57)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Joseba Andoni Aguirre Zarraga.

Strona pozwana: Simone Pelz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach zgodnej z kartą praw podstawowych wykładni art. 42 rozporządzenia nr 2201/2003⁽¹⁾ sądowi państwa członkowskiego wykonania przysługuje w drodze wyjątku w przypadkach poważnego naruszenia praw podstawowych w orzeczeniu wydanym w państwie członkowskim pochodzenia, które ma zostać wykonane właściwość do zbadania sprawy?
- 2) Czy sąd państwa członkowskiego wykonania ma obowiązek wykonania orzeczenia wydanego w państwie członkowskim pochodzenia nawet gdy z akt sprawy wynika, że świadectwo wystawione przez sąd państwa członkowskiego pochodzenia na podstawie art. 42 rozporządzenia nr 2201/2003 jest w sposób oczywisty nieprawidłowe?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Włochy) w dniu 15 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Aldo Patriciello

(Sprawa C-496/10)

(2010/C 346/58)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Aldo Patriciello

Pytania prejudycjalne

Czy zarzucany europosłowi Aldo Patriciello czyn zabroniony (wskazany w akcie oskarżenia i będący przedmiotem decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie skorzystania z immunitetu

z dnia 5 maja 2009 r.) kwalifikowany jako zniewaga w rozumieniu art. 594 włoskiego kodeksu karnego, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 9 protokołu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — Ufficio IVA di Piacenza przeciwko Belvedere Costruzioni Srl

(Sprawa C-500/10)

(2010/C 346/59)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ufficio IVA di Piacenza

Strona pozwana: Belvedere Costruzioni Srl

Pytania prejudycjalne

Czy art. 10 traktatu WE, obecnie art. 4 traktatu o Unii Europejskiej, oraz art. 2 i art. 22 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (77/388/EWG), stoją na przeszkodzie uregulowaniu włoskiemu zawartemu w art. 3 ust. 2a dekretu ustawodawczego nr 40 z dnia 25 marca 2010 r. przekształconego w ustawę nr 73 z dnia 22 maja 2010 r., które uniemożliwia sądowi ds. podatkowych rozstrzygnięcie w przedmiocie istnienia zobowiązania podatkowego dochodzonego w terminie przez administrację podatkową w skardze na niekorzystną decyzję i tym samym zasadniczo przesądza o całkowitym odstąpieniu od wierzytelności z tytułu podatku VAT, gdy sądy dwóch instancji stwierdziły jej brak, przy braku częściowego choćby uiszczenia spornej wierzytelności przez podatnika korzystającego z tego odstąpienia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Włochy) w dniu 19 października 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Raffaele Russo

(Sprawa C-501/10)

(2010/C 346/60)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Raffaele Russo

Pytania prejudycjalne

Czy swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług mogą zostać ograniczone przez krajowy system oparty na udzielaniu ograniczonej ilości koncesji i późniejszych licencji bezpieczeństwa publicznego, który przewiduje m.in.:

- 1) ogólną tendencję ochrony właścicieli koncesji udzielonych we wcześniejszym okresie w ramach przetargu, z którego bezprawnie wykluczono część przedsiębiorców,
- 2) istnienie przepisów, które faktycznie gwarantują utrzymanie uzyskanej pozycji rynkowej (zakaz ustanawiania przez nowych koncesjonariuszy punktów przyjmowania zakładów w określonej odległości od punktów już istniejących),
- 3) określenie przypadków wygaśnięcia koncesji, pośród których występuje przypadek, gdy koncesjonariusz prowadzi, w tym pośrednio, działalność transgraniczną w zakresie gier, podobną do działalności będącej przedmiotem koncesji, z konsekwencją w postaci utraty kaucji o znacznej wysokości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 października 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko M. Singhowi

(Sprawa C-502/10)

(2010/C 346/61)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: M. Singh

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „formalnie ograniczone zezwolenie na pobyt” w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono zezwolenie na pobyt na czas określony, które na podstawie prawa niderlandzkiego nie daje perspektyw uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, nawet jeżeli zgodnie z prawem niderlandzkim ważność tego zezwolenia na pobyt na czas określony może być przedłużana co do zasady nieograniczoną ilość razy i jeżeli wskutek tego określona grupa osób, przykładowo przywódcy duchowi i nauczyciele religii, zostaje wyłączona z zastosowania tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 20 października 2010 r. — Evroetil AD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Sprawa C-503/10)

(2010/C 346/62)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Evroetil AD

Strona pozwana: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że definicja bioetanolu dotyczy produktów takich (obejmując produkty takie) jak będący przedmiotem niniejszej sprawy, który wykazuje następujące cechy i obiektywne właściwości:

— jest wytwarzany z biomasy,

— produkcja następuje za pomocą specjalnej technologii, która jest opisana w sporządzonej przez skarżącą Evroetil AD specyfikacji technicznej dla produkcji bioetanolu i różni się od technologii produkcji alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego według specyfikacji technicznej sporządzonej przez tego samego producenta,

— zawiera więcej niż 98,5 % alkoholu i następujące substancje, które czynią go nieprzeznaczonym do spożycia: alkohole wyższe — 714,49-8 311 mg/dm³; aldehydy — 238,16-411 mg/dm³; estry (etanian etylu) — 1 014-8 929 mg/dm³,

— spełnia wymogi europejskiej normy Pr EN 15376 dla bioetanolu jako paliwa,

— jest przeznaczony do użycia jako paliwo i jako dodatek do benzyny A95 jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo i sprzedawany na stacjach benzynowych,

— nie jest skażony w specjalnej procedurze skażenia.

- 2) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30 należy dokonywać w ten sposób, że sporny produkt może być zaklasyfikowany jako bioetanol tylko wtedy, gdy jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo, czy też wystarczy, że jest przeznaczony do użycia jako biopaliwo lub faktycznie nadaje się do użycia jako biopaliwo?